

Na 2. nezelu po swětej tschojosczi.

Jesu, blyńzo tog žyweńa,
 Gwěsda mojog wjašeleńa,
 Jesu, ty moj trošcht nešhušchy,
 Swětko by ty mojej dušchy,
 Ja how k twojim nogam padnu;
 Daj až w twojej gnaže stanu,
 Ab mogł dostojně sesch k sebe
 Bože blido k zesczi tebe!

Amen.

„Sbožny jo, kotaryž ten kléb je, we tom Bo-
 žem kralejstwu!“ Tak, l. p! hurotajo tych goscjow
 jaden, kotaryž s Jesusom pla jadnogo huschego tych fari-
 sejarow na gosczińe běšcho (Luc. 14, 15.)

Te same słowa jo Jesus tak hurotajo zesczil, až won
 ned na to we naschom zinšajšchem š. evangeliu wot teje
 welišeje wjazere groni, kotaruž žłoweš sgotowa, a na ko-
 taruž won sapředka šam, potom paš psches šwojogo šlu-
 žabnika goscjow pschopascho. Spod tejušameju welišeju
 wjazeru rosmějo Jesus te dobytki teje gnady a sbožnosći,
 kotarež won šam nam šwarbowal jo; ten žłoweš paš, ko-
 taryž tu welišu wjazeru sgotowa, jo ten nebjaški Wofchž,
 kotaryž Jesusa k humoženju tych žłowešow do togo šwěta
 pošlat běšcho (Jan. 3, 16.) A gaž Jesus wot togo Wofchža
 groni, až won šam jich wele na tu wjazeru pschopyl jo,
 ga glěda won s tym na tych wěrežnych togo starego testa-